

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Eniödy Zoltán*

Cím: *Kibővítik a műegyetemet*

Forrás: *Magyarország*

Bzn.
(Hely)

1942. 2.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378

Hely

Idő

"1942"

Személy

Kibővítik a műegyetemet és ideiglenesen megszüntetik a kilencedik félév rendszerét - mondja Stachó Tibor műegyetemi tanár

Van a műegyetemi hallgatóknak egy széleskörű bajtársi szervezetük, a Hungária Magyar Technikusok Egyesülete. Az egyesület tagjai nem kizárólag műegyetemi hallgatók. Az egyesület minden egyes csoportjának számos dominusa van, — végzett mérnökök ezek, kis mérnök gyakorlatoktól kezdve egészen a magyar királyi iparügyi miniszterig. Van aztán a „dominusoknak egy külön csoportjuk, a „Mérnökpolitikusok csoportja”, amely a műszaki és gazdasági tárgykörökből már számos értékes előadásorozatot és vitát rendezett.

A Hungária az első világháborút követő forradalmak után született meg. Alapítói a keresztény magyar gondolat harcosai voltak és azok ma is. A zsidó szellem, a liberális szellem és a vörös szellem ellen mozdultak meg, amikor megalapították a Hungária Magyar Technikusok Egyesületét. Ma a Hungáriának mintegy 4000 nyilvántartott tagja van. A műszaki világ minden egyes pontján megtalálhatók a „hungerusok” s az ifjúsági utánpótlás is szép számmal dicsekedhet, mint ahogyan azt pénteken láttuk a Műegyetemen.

A Magyarság munkatársának alkalmá volt arra, hogy a Hungária Magyar Technikusok Egyesületének életébe bepillantasson. Pénteken ugyanis sajtófogadást rendezett a Hungária. A fogadáson Tömböly Dénes országgyűlési képviselő,

amely a Hungária egyik legrégebbi tagja mondott megnyitót, majd Stachó Tibornak, a matematika professzorának és egyben a Hungária magiszterének adta át a szót, aki azután igen érdekesen vázolta egyrészt a mérnökutánpótlás mai helyzetét, másrészt a Hungária székház- és internátusépítési terveit.

Elmondta Stacho professzor, hogy mintegy hat évvel ezelőtt még mérnökfőléleg miatt panaszkodtak, ma pedig már erős a mérnökhány. Az évi szükséges utánpótlást négy százalékosnak véve, 450 mérnököt kell, hogy kibocsásson évente az életbe a Műegyetem, a maga három műszaki karáról. Ezzel szemben mostanában évente átlagosan 220 diplomát adnak ki. A következtetés kézenfekvő — mondta Stachó tanár — és ez a következtetés az, hogy évekig nem várható javulás a mérnöklétszámban, a mérnökhány még évekig fennállhat. Az idén már javult valamit a helyzet. Az első évfolyamra 340 gépészmérnök, 300 mérnök, 100 építészmérnök és 90 vegyészmérnök hallgató iratkozott be. Sopronban pedig a bányászati, kohászati és erdészeti szakon körülbelül 250 a létszám. Az ideai nagyobb számok azonban ne ejszenek tévedésbe senkit sem; hiszen ezek a nagyobb számok csak 5 év múlva javíthatnak az országos eredményen, amikor a mai elsőévesek diplomával a kezükben kikerülnek az életbe.

Milyen intézkedéseket tesznek a mérnökhány csökkentésére? Erre a kérdésre Stachó professzor elmondta, hogy először is bővítik a műegyetemet (mindenütt serényen folynak az építkezések), azután egyszerűsítik a tantervet, könnyítik a vizsgázást. Szeptembertől kezdve ideiglenesen megszüntetik a IX. félév rendszerét. A tanulmányi tekintetben is számos könnyítést hoztak. Vizsontszolgálati ösztöndíjakat rendszeresített a MÁV, a MÁVAG, a honvédség, a főváros, az államépítészeti hivatalok, a földművelésügyi minisztérium vízrajzi osztálya és egyes vállalatok is. Ezen ösztöndíjak rendszere általában az, hogy az ösztöndíj élvezeti idejének kétszeresét kell majd megfizetni a fiatal mérnöknek annál a státusnál, vagy testületnél, amelytől az ösztöndíjat kapta.

A Hungária magisztere elmondta ezután, hogy van a műegyetemi hallgatóknak egy nehéz problémájuk és ez a lakáskérdés. A Műegyetem hallgatóinak létszáma megduzzadt, az országnak egyetlen műegyeteme van, ide özönlenek a Dunántúlról és a Székelyföldről egyaránt a gépészmérnök-, mérnök-, építész- és vegyészmérnök hallgatók, s ugyanakkor Budapesten erős a lakáskészlete. A hónapos szobák ára ugyancsak magas, a professzor tudomása szerint egy-egy diák-szobáért ma már 100 pengőt is kérnek az albertól a főbérlet. Ezen a nehéz helyzeten akar segíteni most a Hungária Magyar Technikusok Egyesülete. Tervpályázatot írt ki székház és diákotthon építésére. A Hungária székháza tehát 200 személyes diákotthonnal kerül egy fedél alá. A főváros előzékenységéből a MAFC-pályamögötti részen, a Kettőskereszt-utcában 313 négyszögöles telket kaptak 99 évi használatra. A 17.000 légméteres méretű épület építési költségének felét az állam fedezi, a másik felét pedig a Hungária társadalmi úton akarja előteremtteni. Az egyesület evégből dominusaihoz

fordul és számít ugyanakkor az iparvállalatok, közületek, törvényhatóságok és pénzintézetek támogatására is.

Stachó Tibor érdekes felvilágosításai után Neráth Vilmos műegyetemi adjunktus ismertette a Hungária célkitűzéseit és történetét, majd Cserhalmy Sándor mondta el, hogy a Hungária ezidén is folytatja német-magyar diákcsera-cíóját. Érdekes pillanata volt Cserhalmy tájékoztatójának akkor, amikor megmutatta a Hungária tanácstermében őrzött ipolysági cseh hátsorompót, amit az egyesület tagjai hoztak el 1938 őszén és azóta őrzik itten. Cserhalmy hangsúlyozta azt is, hogy a Hungária felfogása szerint a munkásságnak nem lehetnek idegen szellemű szociáldemokrata vezetői, a vezetők csak a magyar mérnökök lehetnek.

FELKAROLJAK A SZILAGYMEGYEI TESTVÉR KÖZSÉGET

A Hungária vezetősége bemutatta még a keresztény nacionalista sajtó jelenvolt képviselőinek lapjának nagyszerű bolgár nyelvű számát és az egyesület égisze alatt megjelent más kiadványokat. Ezután a sajtóértékező résztvevői a Műegyetem dísztermében vonultak, ahol megtekintették a Hungáriának május 3-án megnyitott kiállítását. A kiállításon nagy tábla mutatja be a magyar sajtónak azt a részét, amelyre a Hungária mindig felfigyelt. E táblán ott láttuk a Magyarság címűjét is. Láttuk azután Horváth Szabolcs díjnyertes székház- és diákotthon terveit, valamint azt az értékes és szép fényképgyűjteményt, amelynek minden egyes darabja műegyetemi hallgatók finom munkája.

De jeleskednek a hallgatók, főként az építész-hallgatók a festészetben is, amit főleg egy nő poriré és egy stockholmi akvarell bizonyít meggyőzően.

Igen szép és hasznos részlete a kiállításnak a székelyföldi csoport munkáját bemutató összeállítás. Ez a csoport nagyjából építészektől áll

és az ősi székelyföldi falusi tájépítészeti régi emlékeit örökíti meg, méri le az utolsó sárgerendáig, majd a rekonstruált és feltárt népi építészeti kincseket rendelkezésére bocsátja a mai építész-nemzedéknek. Ennek a munkának főleg akkor van jelentősége, ha meggondoljuk, hogy az országos nép- és családvédelmi alap terhére történő építéseknel — igen helyesen — ragaszkodnak a tájak szerinti ősi építési formákhoz.

Megragadó a kiállításnak az a nagy táblája, amelyet a Hungária V. csoportja készített a csoport testvérközségének, a szilágymegyei Bogdánd község helyzetéről. Ez a község szórványvidékre esik. Szemlélhető kép mutatja be az 1910-es és az 1940-es állapot közti különbséget, ami elsősorban az elrománosítás terhére írható. De most a lelkes építészhallgatók már feltárták a bajokat és remélhetőleg a segítség sem marad el soká.

A sajtóértekezlet résztvevői befejezésül megtekintették a Hungária szokásos péntek déli tisztelgését, amikor is az egyesület tagjai a műegyetem aulájában gyülekeznek, katonás rendbe állnak és elmondják a Magyar Hiszekegyet. Abból az alkalomból, hogy ezen az úgynevezett „Color-apon” a keresztény nacionalista sajtó is résztvevőit, a műegyetemi ifjúság háromszoros éljennel köszöntötte ezt a sajtót.

Emődý Zoltán